

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

21 novembre 2023

PROJET DE LOI
introduisant le Livre Ier du Code pénal

Amendements

Voir:

Doc 55 **3374/ (2022/2023)**:
001: Projet de loi.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

21 november 2023

WETSONTWERP
tot invoering van Boek I van het Strafwetboek

Amendementen

Zie:

Doc 55 **3374/ (2022/2023)**:
001: Wetsontwerp.

10703

N° 1 de Mme **Matz**

Art. 29

Dans l'alinéa 2, ajouter le mot “notamment” entre les mots “la haine, le mépris ou l'hostilité à l'égard d'une personne en raison” et les mots “de sa prétendue race, de sa couleur de peau, de son ascendance, de son origine nationale ou ethnique, de sa nationalité, de son sexe, de sa grossesse, de son accouchement, de son allaitement, de sa procréation médicalement assistée, de sa parentalité, de son prétendu changement de sexe, de son identité de genre, de son expression de genre, de ses caractéristiques sexuelles, de son orientation sexuelle, de son état civil, de sa naissance, de son âge, de son patrimoine, de sa conviction religieuse ou philosophique, de son état de santé, d'un handicap, de sa langue, de sa conviction politique, de sa conviction syndicale, d'une caractéristique physique ou génétique ou de son origine et de sa condition sociales, que cette caractéristique soit présente de manière effective ou seulement supposée par l'auteur.”.

JUSTIFICATION

Il y a lieu de prévoir une liste ouverte (non limitative) du mobile discriminatoire plutôt qu'une liste fermée (limitative). En effet, au fur et à mesure des évolutions de la société, de nouveaux mobiles discriminatoires peuvent apparaître. Le juge doit pouvoir les prendre en compte en tant que facteur aggravant.

D'ailleurs, la consécration légale de ce facteur aggravant répond à une mise en demeure de la Commission européenne pour transposition incorrecte de l'article 4 de la Décision-cadre 2008/913/JAI du Conseil du 28 novembre 2008 sur la lutte contre certaines formes et manifestations de racisme et de xénophobie au moyen du droit pénal.

Même si l'actuelle liste est indéniablement large et couvre de nombreuses hypothèses, il n'est pas à exclure que de nouvelles réglementations voient le jour et imposent de prendre en compte de nouveaux mobiles discriminatoires en raison des évolutions sociétales. Une liste ouverte permet d'anticiper d'éventuels vides juridiques.

Nr. 1 van mevrouw **Matz**

Art. 29

In het tweede lid de woorden “onder meer” invoegen tussen de woorden “de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens” en de woorden “diens zogenaamd ras, huidskleur, afkomst, nationale of etnische afstamming, nationaliteit, geslacht, zwangerschap, bevalling, het geven van borstvoeding, medisch begeleide voortplanting, ouderschap, zogenaamde geslachtsverandering, genderidentiteit, genderexpressie, seksekenmerken, seksuele geaardheid, burgerlijke staat, geboorte, leeftijd, vermogen, geloof of levensbeschouwing, gezondheidstoestand, handicap, taal, politieke overtuiging, syndicale overtuiging, fysieke of genetische eigenschap of sociale afkomst en positie, ongeacht of dit kenmerk daadwerkelijk aanwezig is of slechts vermeend is door de dader.”.

VERANTWOORDING

De voorkeur zou moeten gaan naar een open (niet-limitatieve) lijst van discriminerende drijfveren, veeleer dan naar een gesloten (limitatieve) lijst. Naarmate een samenleving evolueert kunnen immers nieuwe discriminerende drijfveren opduiken. De rechter moet die als een verzwarende factor in aanmerking kunnen nemen.

Door die verzwarende factor in de wet te verankeren, wordt overigens gevolg gegeven aan de ingebrekestelling door de Europese Commissie voor een gebrekkige omzetting van artikel 4 van het Kaderbesluit 2008/913/JBZ van de Raad van 28 november 2008 betreffende de bestrijding van bepaalde vormen en uitingen van racisme en vreemdelingenhaat door middel van het strafrecht.

Hoewel die lijst in haar huidige vorm ontegensprekelijk lang is en tal van situaties dekt, valt niet uit te sluiten dat in de toekomst ingevolge nieuwe regelgeving rekening zal moeten worden gehouden met nieuwe discriminerende drijfveren die binnen een veranderende samenleving kunnen opduiken. Een open lijst biedt de mogelijkheid op dergelijke juridische lacunes te anticiperen.

Par exemple, l'article 14 de la Convention européenne des droits de l'homme recourt à une liste non limitative de motifs de discrimination interdits, ce dont témoigne l'adverbe "notamment". Ainsi, la Cour européenne a développé une jurisprudence prenant en compte de nouveaux motifs de discrimination interdits par une interprétation extensive, à la lumière des conditions de vie actuelle¹.

Vanessa Matz (Les Engagés)

Zo wordt ook in artikel 14 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens een niet-limitatieve lijst van discriminatiegronden gehanteerd, getuige het voegwoord 'zoals'. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft aldus rechtspraak tot stand gebracht waarin rekening wordt gehouden met nieuwe discriminatiegronden dankzij een ruime interpretatie in het licht van de omstandigheden binnen de huidige samenleving.¹

¹ Conseil de l'Europe, "Guide sur l'article 14 de la Convention européenne des droits de l'homme et l'article 1 du Protocole n° 12 à la Convention", 2022, § 90, p. 25.

¹ Raad van Europa, *Guide sur l'article 14 de la Convention européenne des droits de l'homme et l'article 1 du Protocole n° 12 à la Convention*, 2022, § 90, blz. 25.

N° 2 de Mme Matz

Art. 60

Dans l'alinéa 1er, insérer les mots “portant sur une infraction identique ou de même nature” entre les mots “où la condamnation précédente” et les mots “est passée en force de chose jugée.”.

JUSTIFICATION

Initialement, la Commission de réforme du droit pénal avait proposé de supprimer la récidive générale pour se limiter à des hypothèses de récidives spéciales qui devraient être déterminées par le Livre II du Code pénal². Selon la Commission, “l'objectif n'était pas de supprimer le régime de la récidive en tant que tel, mais bien de concevoir un autre système pour la récidive fondée sur des résultats scientifiques”. Or, les résultats scientifiques démontrent que des peines plus lourdes ne diminuent pas la rechute criminelle³. Ce choix se justifiait également par l'abandon de l'objectif de dissuasion de la peine qui fondait le facteur d'aggravation⁴.

L'article 60 du présent Projet de loi repose quant à lui sur “l'option d'un système de récidive générale où une condamnation antérieure, qui donne lieu au constat de la récidive, peut donc porter sur un type de faits totalement différent; toute forme de conduite criminelle est visée”.

De nombreux avis relatifs à l'article 60 critiquent ce principe de récidive générale et recommandent de prévoir des récidives spéciales. C'est notamment le cas de l'avis du Conseil supérieur de la Justice, d'Avocats.be et de l'Institut Fédéral des Droits Humains. En outre, les experts de la Commission de réforme du droit pénal s'opposent à la récidive générale.

Le présent amendement vise à répondre à ces nombreuses critiques et à modifier l'article 60 du présent Projet de loi

² D. VANDERMEERSCH, “La réforme des Codes en matière pénale: un saut nécessaire du 19ème au 21ème siècle”, *Journal des Tribunaux*, n° 6823, 2020, p. 544.

³ Avis du Conseil Supérieur de la Justice sur l'avant-projet de Code pénal, Livre Ier, p. 19.

⁴ D. VANDERMEERSCH, “La réforme des Codes en matière pénale: un saut nécessaire du 19ème au 21ème siècle”, *Journal des Tribunaux*, n° 6823, 2020, p. 547.

Nr. 2 van mevrouw Matz

Art. 60

In het eerste lid de woorden “voor een identiek misdrijf of een misdrijf van dezelfde aard” invoegen tussen de woorden “waarop een vorige veroordeling” en de woorden “in kracht van gewijsde is getreden”.

VERANTWOORDING

De Commissie tot hervorming van het strafrecht had oorspronkelijk voorgesteld de algemene herhaling af te schaffen en zich te beperken tot situaties van bijzondere herhaling, nader te bepalen in Boek II van het Strafwetboek.² Die Commissie stelde dat het niet de bedoeling is het regime van herhaling als zodanig af te schaffen, maar wel om op basis van wetenschappelijke bevindingen een ander systeem van herhaling uit te denken. Uit de wetenschappelijke resultaten blijkt echter dat zwaardere straffen de herhaling van misdrijven niet voorkomen.³ Die keuze werd ook gerechtvaardigd door het loslaten van de afschrikkingdoelstelling van de straf die de basis was van de verzwarende factor.⁴

Artikel 60 van dit wetsontwerp berust op de keuze voor een “systeem van algemene herhaling. De eerdere veroordeling, die aanleiding geeft tot vaststelling van de staat van herhaling, kan dus betrekking hebben op een totaal ander type feiten; elk crimineel gedrag wordt gevisieerd.”

Tal van adviezen over artikel 60 zijn kritisch over dat beginsel van algemene herhaling en bevelen aan om te voorzien in bijzondere herhalingen. Dat is met name het geval voor de adviezen van de Hoge Raad voor de Justitie, AVOCATS.be en het Federaal Instituut voor de Rechten van de Mens. Bovendien zijn ook de deskundigen van de Commissie tot hervorming van het strafrecht gekant tegen de algemene herhaling.

Dit amendement beoogt tegemoet te komen aan die vele kritieken en artikel 60 van dit wetsontwerp te wijzigen,

² D. VANDERMEERSCH, *La réforme des Codes en matière pénale: un saut nécessaire du XIXe au XXIe siècle*, *Journal des Tribunaux*, nr. 6823, 2020, blz. 544.

³ Advies van de Hoge Raad voor de Justitie over het voorontwerp van Strafwetboek, eerste boek, blz. 20.

⁴ D. VANDERMEERSCH, *La réforme des Codes en matière pénale: un saut nécessaire du XIXe au XXIe siècle*, *Journal des Tribunaux*, nr. 6823, 2020, blz. 547.

afin de remplacer le principe de la récidive générale par un principe de récidive spéciale pour les peines de niveau 1 à 6. Les hypothèses spécifiques de récidives spéciales devront être déterminées par le Livre II du Code pénal.

Vanessa Matz (Les Engagés)

teneinde het beginsel van de algemene herhaling te vervangen door het principe van de bijzondere herhaling voor de straffen van niveau 1 tot 6. De specifieke hypothesen van bijzondere herhaling dienen nader te worden bepaald in Boek II van het Strafwetboek.

N° 3 de Mme **De Wit**

Art. 31

Remplacer cet article par ce qui suit:

“Art. 31. Le service compétent de l’arrondissement judiciaire du lieu de résidence du prévenu ou de l’accusé rédige un rapport d’information en vue de fournir les informations pertinentes de nature à éclairer le juge sur l’opportunité des peines ou mesures envisagées. Le Roi détermine le contenu et les modalités de réalisation du rapport d’information.”

JUSTIFICATION

La communication d’informations pertinentes concernant les peines envisagées ne doit pas être facultative mais obligatoire. Elle doit permettre au juge d’infliger la peine la plus optimale.

Nr. 3 van mevrouw **De Wit**

Art. 31

Dit artikel vervangen als volgt:

“Art. 31. De bevoegde dienst van het gerechtelijk arrondissement van de verblijfplaats van de beklaagde of de beschuldigde stelt een voorlichtingsrapport op, teneinde de pertinente informatie te verstrekken die van aard is de rechter in te lichten over de opportuniteit van de overwogen straffen of maatregelen. De Koning bepaalt de inhoud en de nadere regels betreffende het opstellen van het voorlichtingsrapport.”

VERANTWOORDING

Het bezorgen van pertinente informatie over welke straffen overwogen worden, dient geen facultatief iets te zijn, maar verplicht. Dat moet de rechter in staat stellen de meest optimale straf op te leggen.

Sophie De Wit (N-VA)

N° 4 de Mme **De Wit**

Art. 36

Remplacer l'alinéa 9 par ce qui suit:

“La peine de niveau 1 est constituée d’une des peines suivantes:

1° l’emprisonnement de 6 mois au plus;

2° l’amende de 200 euros à 20.000 euros au plus;

3° la peine de travail d’une durée de vingt heures à cent-vingt heures au plus;

4° la peine de probation d’une durée de six mois à douze mois au plus;

5° la confiscation, en ce compris la confiscation élargie;

6° la peine pécuniaire fixée en fonction du profit escompté ou obtenu de l’infraction;

7° la condamnation par déclaration de culpabilité.

Lorsque la loi envisage une peine accessoire pour une infraction punie d’une peine principale de niveau 1, le juge peut prononcer, en cas d’admission de circonstances atténuantes, cette peine accessoire seule en lieu et place de la peine principale.”

Nr. 4 van mevrouw **De Wit**

Art. 36

Het negende lid vervangen als volgt:

“De straf van niveau 1 bestaat uit een van de volgende straffen:

1° De gevangenisstraf tot ten hoogste 6 maanden;

2° de geldboete van 200 euro tot ten hoogste 20.000 euro;

3° de werkstraf van twintig uur tot ten hoogste honderd-twintig uur;

4° de probatiestraf van zes maanden tot ten hoogste twaalf maanden;

5° de verbeurdverklaring, met inbegrip van de verruimde verbeurdverklaring;

6° de geldstraf vastgesteld op basis van het verwachte of uit het misdrijf behaalde voordeel;

7° de veroordeling bij schuldigverklaring.

Wanneer de wet voorziet in een bijkomende straf voor een misdrijf dat wordt bestraft met een hoofdstraf van niveau 1, kan de rechter bij aanneming van verzachtende omstandigheden die bijkomende straf uitspreken in plaats van de hoofdstraf.”

JUSTIFICATION

Il doit rester possible d'associer aussi les faits de petite criminalité à une courte peine d'emprisonnement ainsi que d'assurer l'exécution de cette peine. Et ce, afin de montrer clairement au condamné que certains actes ont aussi des conséquences et que la criminalité ne paie pas, bien au contraire. Cela permet également de combattre le sentiment d'impunité, ce qui devrait éviter que les voyous débutants ne sombrent davantage dans la criminalité en commettant des faits plus graves.

VERANTWOORDING

Het moet mogelijk blijven om ook aan kleinere criminaliteit een korte gevangenisstraf te verbinden en die dan ook uit te voeren. Dit om aan de veroordeelde duidelijk te maken dat bepaalde daden ook gevolgen hebben, waardoor die hopelijk inziet dat criminaliteit niet loont, integendeel. Op deze manier wordt ook het idee van straffeloosheid tegen gegaan, wat ervoor moet zorgen dat beginnende boefjes niet nog verder afglijden in de richting van zwaardere criminaliteit.

Sophie De Wit (N-VA)

N° 5 de Mme **De Wit**

Art. 43

Dans le § 2, alinéa 2, compléter le 2° par la phrase suivante:

“Cette adresse fixe ne peut pas être identique à l’adresse de résidence de la victime des faits pour lesquels l’auteur est condamné.”

JUSTIFICATION

Étant donné qu'on ne peut déduire avec une totale certitude d'un éventuel accord de la part d'une victime d'infractions qui ont porté atteinte à son intégrité qu'il s'agit effectivement de sa volonté, il semble opportun d'exclure cette possibilité. La relation entre un auteur et une victime d'actes de violence met en doute le consentement éventuel de la victime car celui-ci peut être le résultat d'une intimidation de plusieurs années ou être accordé par crainte de représailles de l'auteur.

Nr. 5 van mevrouw **De Wit**

Art. 43

In § 2, tweede lid, de bepaling onder 2° aanvullen met de volgende zin:

“Dit vaste adres mag niet hetzelfde adres zijn als het adres waar het slachtoffer van de feiten waarvoor de dader veroordeeld wordt verblijft.”

VERANTWOORDING

Aangezien er uit een eventueel akkoord van een slachtoffer van misdrijven die zijn of haar integriteit hebben aangetast, niet met 100 % zekerheid kan worden afgeleid dat het slachtoffer dit effectief wil, lijkt het aangewezen om deze mogelijkheid uit te sluiten. De verhouding tussen een dader en slachtoffer van geweldmisdrijven maakt een eventuele toestemming van het slachtoffer twijfelachtig, omdat deze mogelijk het gevolg zijn van een jarenlange intimidatie of angst voor de dader.

Sophie De Wit (N-VA)

N° 6 de Mme **De Wit**

Art. 43

Dans le § 1er, alinéa 1er, insérer les mots “, après la réception du rapport d’information visé à l’article 31,” entre les mots “le juge peut” et les mots “condamner à titre de”.

JUSTIFICATION

Dans certains cas, la peine de surveillance électronique sera certainement plus appropriée qu’une peine d’emprisonnement, mais puisque cette peine réduit tout de même la liberté du condamné dans une moindre mesure et présente donc un risque accru pour la société, il convient de disposer d’un rapport d’information.

Nr. 6 van mevrouw **De Wit**

Art. 43

In § 1, eerste lid, de woorden “, na het ontvangen van een voorlichtingsrapport bedoeld in artikel 31,” invoegen tussen de woorden “kan hij” en de woorden “als hoofdstraf”.

VERANTWOORDING

De straf onder elektronisch toezicht zal in bepaalde gevallen zeker beter geschikt zijn dan een gevangenisstraf, maar omdat een dergelijke straf de vrijheid van de veroordeelde toch minder beperkt en hier dus meer risico’s aan verbonden zijn naar de maatschappij toe, is een voorlichtingsrapport hier aangewezen.

Sophie De Wit (N-VA)

N° 7 de Mme **De Wit**

Art. 52

Compléter le paragraphe 1er par un alinéa rédigé comme suit:

“À défaut de paiement dans le délai de deux mois à dater de l’arrêt ou du jugement, l’amende pourra être remplacée par un emprisonnement dont la durée sera fixée par le jugement ou l’arrêt de condamnation, et qui n’excédera pas six mois pour les condamnés à raison d’une infraction de niveau 4 ou d’un niveau supérieur, trois mois pour les condamnés à raison d’une infraction de niveau 2 ou 3, et trois jours pour les condamnés à raison d’une infraction de niveau 1.”

JUSTIFICATION

Le Collège des procureurs généraux est favorable au maintien de la peine d’emprisonnement subsidiaire en cas de non-paiement d’une amende, dès lors que l’exécution forcée est confiée au SPF Finances et s’avère souvent encore être une fiction.

C’est précisément parce que de nombreux condamnés se rendent délibérément insolvable et que la capacité de recherche policière est insuffisante que la suppression de la peine d’emprisonnement subsidiaire en cas de non-paiement de l’amende renforcera le sentiment d’impunité.

Pour cette raison, le présent amendement transpose l’actuel article 40 du Code pénal afin que le nouveau droit pénal puisse continuer à recourir à la peine d’emprisonnement subsidiaire.

Nr. 7 van mevrouw **De Wit**

Art. 52

Paragraaf 1 aanvullen met een lid, luidende:

“Bij gebreke van betaling binnen twee maanden te rekenen van het arrest of van het vonnis kan de geldboete worden vervangen door een gevangenisstraf, waarvan de duur bij het vonnis of het arrest van veroordeling wordt bepaald en die zes maanden niet zal te boven gaan voor hen die wegens een misdrijf van niveau 4 en hoger zijn veroordeeld, drie maanden niet te boven zal gaan voor hen die wegens een misdrijf van 2 of 3 zijn veroordeeld, en drie dagen voor hen die wegens een misdrijf van niveau 1 zijn veroordeeld.”

VERANTWOORDING

Het College van procureurs-generaal pleit voor het behoud van de vervangende gevangenisstraf bij de niet-betaling van een geldboete. Dit omdat de gedwongen tenuitvoerlegging wordt toevertrouwd aan de FOD Financiën en veelal nog fictie blijkt te zijn.

Net omdat vele veroordeelden zich bewust onvermogen maken, in combinatie met een tekort aan politionele onderzoekscapaciteit, zal de afschaffing van de vervangende gevangenisstraf voor een niet-betaalde geldboete, leiden tot extra straffeloosheid.

Daarom transposeert dit amendement het huidige artikel 40 van het Strafwetboek, om ook in het vernieuwde strafrecht gebruik te kunnen blijven maken van de vervangende gevangenisstraf.

Sophie De Wit (N-VA)

N° 8 de Mme **De Wit**

Art. 64

Dans le paragraphe 1er, remplacer les mots “de l'accord du prévenu, la suspension du prononcé de la condamnation” **par les mots “la suspension du prononcé de la condamnation, si le prévenu y consent et n'a pas été condamné à un emprisonnement principal de plus de douze mois ou à une peine équivalente dans les huit ans précédant cette condamnation”.**

JUSTIFICATION

La suppression totale de la condition de l'absence d'antécédents pour pouvoir bénéficier d'une suspension du prononcé va trop loin. Le Collège des procureurs généraux craint, lui aussi, le sentiment d'impunité en cas d'octroi permanent de suspensions et de reports pour les délinquants d'habitude.

Pour cette raison, le présent amendement prévoit que, pendant une période de huit ans précédant les faits, le prévenu ne peut pas avoir fait l'objet de condamnations à une peine d'emprisonnement de plus de douze mois.

Le présent amendement constitue donc un compromis entre l'absence totale de prise en compte d'antécédents éventuels et le droit pour l'auteur d'une infraction d'un lointain passé de ne plus faire l'objet d'une sanction supplémentaire après un certain nombre d'années.

Nr. 8 van mevrouw **De Wit**

Art. 64

In paragraaf 1, na de woorden “de beklaagde hiermee instemt”, de woorden “en hij niet veroordeeld geweest is tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan 12 maanden of tot een gelijkwaardige straf in de 8 jaren voorafgaand aan deze veroordeling” invoegen.

VERANTWOORDING

Het volledig afschaffen van de voorwaarde van het ontbreken van antecedenten om te kunnen genieten van een opschorting van uitspraak is een brug te ver. Ook het College van procureurs-generaal vreest het gevoel van straffeloosheid bij een voortdurende toekenning van opschortingen en uitstellen bij gewoontemisdadigers.

Daarom wilt dit amendement bewerkstelligen dat de beklaagde gedurende een periode van 8 jaar voorafgaand aan de feiten, geen eerdere veroordelingen heeft opgelopen van meer dan 12 maanden gevangenisstraf.

Dit amendement houdt dan ook het midden tussen totaal geen rekening meer houden met eventuele antecedenten en het recht om na x-aantal jaar niet meer extra gestraft te moeten worden voor een misdrijf uit een ver verleden.

Sophie De Wit (N-VA)

N° 9 de Mme **De Wit**

Art. 65

Dans le paragraphe 1er, insérer les mots “et que le prévenu n’a pas été condamné à un emprisonnement principal de plus de douze mois ou à une peine équivalente dans les huit ans précédant cette condamnation” entre les mots “une peine de niveau 3” et les mots “, le juge peut ordonner”.

JUSTIFICATION

La suppression totale de la condition de l’absence d’antécédents pour pouvoir bénéficier d’une suspension du prononcé va trop loin. Le Collège des procureurs généraux craint, lui aussi, le sentiment d’impunité en cas d’octroi permanent de suspensions et de reports pour les délinquants d’habitude.

Pour cette raison, le présent amendement prévoit que, pendant une période de huit ans précédant les faits, le prévenu ne peut pas avoir fait l’objet de condamnations à une peine d’emprisonnement de plus de douze mois

Le présent amendement constitue donc un compromis entre l’absence totale de prise en compte d’antécédents éventuels et le droit pour l’auteur d’une infraction d’un lointain passé de ne plus faire l’objet d’une sanction supplémentaire après un certain nombre d’années.

Nr. 9 van mevrouw **De Wit**

Art. 65

In paragraaf 1, de woorden “en hij niet veroordeeld geweest is tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan 12 maanden of tot een gelijkwaardige straf in de 8 jaren voorafgaand aan deze veroordeling” invoegen tussen de woorden “niet te boven gaat”, en de woorden “, kan hij bevelen”.

VERANTWOORDING

Het volledig afschaffen van de voorwaarde van het ontbreken van antecedenten om te kunnen genieten van een opschorting van uitspraak is een brug te ver. Ook het College van procureurs-generaal vreest het gevoel van straffeloosheid bij een voortdurende toekenning van opschortingen en uitstellen bij gewoontemisdadigers.

Daarom wilt dit amendement bewerkstelligen dat de beklagde gedurende een periode van 8 jaar voorafgaand aan de feiten, geen eerdere veroordelingen heeft opgelopen van meer dan 12 maanden gevangenisstraf.

Dit amendement houdt dan ook het midden tussen totaal geen rekening meer houden met eventuele antecedenten en het recht om na x-aantal jaar niet meer extra gestraft te moeten worden voor een misdrijf uit een ver verleden.

Sophie De Wit (N-VA)

N° 10 de Mme **De Wit**

Art. 9

Remplacer cet article par ce qui suit:

“Art. 9. Dans l’article 216bis du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 21 juin 2021, apporter les modifications suivantes:

1° dans le § 1er, alinéa 5, insérer les mots “majorée du montant de la peine visée à l’article 55 du Code pénal” entre les mots “des décimes additionnels” et les mots “et doit être proportionnelle”;

2° dans le § 2, alinéa 11, remplacer les mots “sans préjudice de l’article 50, alinéa 3” par les mots “sans préjudice de l’article 68, alinéa 2”.

JUSTIFICATION

Dans son avis, le Collège des procureurs généraux a indiqué qu’il était nécessaire de modifier l’article 216bis, relatif à la transaction pénale. Cependant, ce point n’a été traité que dans l’exposé des motifs et non dans la version définitive du texte de loi. Cette modification permet d’éviter qu’il ne soit encore plus intéressant pour les criminels de conclure une transaction pénale en vue d’éviter des sanctions disciplinaires plus lourdes.

La deuxième modification concerne simplement la reprise de la modification, déjà prévue, de l’article 216bis CIC.

Nr. 10 van mevrouw **De Wit**

Art. 9

Dit artikel vervangen als volgt:

“Art. 9. In artikel 216bis van hetzelfde wetboek, laatstelijk gewijzigd bij wet van 21 juni 2021, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° in § 1, vijfde lid, worden de woorden “verhoogd met de bedrag van de in artikel 55 van het strafwetboek bedoelde straf,” ingevoegd tussen de woorden “met de opdecimen;” en “en dient in verhouding te staan”;

2° in § 2, elfde lid worden de woorden “onverminderd artikel 50, derde lid” vervangen door de woorden “onverminderd artikel 68, tweede lid”.

VERANTWOORDING

Het College van procureurs-generaal stelde in hun advies dat het noodzakelijk was om artikel 216bis, dat handelt over de minnelijke schikking, te wijzigen. Echter, dit werd louter verwerkt in de memorie van toelichting en niet in wat de uiteindelijke wettekst moet worden. Zo wordt vermeden dat het sluiten van een minnelijke schikking voor criminelen nog aantrekkelijker wordt omdat ze op die manier zwaardere tuchtsancties kunnen vermijden.

De tweede wijziging betreft louter een herneming van de reeds voorziene wijziging van artikel 216bis Sv.

Sophie De Wit (N-VA)